

Sudba¹

Ne može²
Napustio si blagostanje
prividnoga mira
uplovivši
u
nepredviđeno more
današnjice.
Ne može!
Slobodnjakom se
sada zoveš
a ni sam ne shvataš
da su uloge
već podijeljene
i
da je tvoje
kasno
buđenje
nemoguće.
Nemoguće!
Jednostavno zbog toga
što ti i nisi nikada
spavao
vjerujući
da ovi ljudi
i
ova zemlja
bjehu tvoji
zauvijek.
Ne može!
Ostao si zaluden
unutar svoje zablude
postavši
samo jedna
od mnogi
odlazećih
misli...
Ne može!
Prerano se budiš, prijatelju....

¹ Objavljena u časopisu za obrazovanje, nauku i kulturu „MOST“, broj 137 (48(- April/Travanj 2001.g.

² Meni samome

Da li je moguće?

Biti ovdje
i
sada
a ipak
težiti drugom
i nekada.
Buditi se
mišlju
da će konačno
prestati
silovanje uma?..
Odlaziti na
počinak
s nadom
u boljitak.
Vjerovati da
Jesam.
Ne!
U ovoj
zemlji
sa ovim ljudima
moguće
je samo buđenje
u bunilu
pretpostavljene sudbine...
U bunilu populizma
.....
U bunilu komunizma.
.....
U bunilu nacionalizma.
.....
U bjesnilu korupcije
i nepotizma.
Bosne više nema.
niti će je biti.
.....
A ni mene
sa njom.

Zemlja i ja

Bezbrizno
gledam
odsjaj
razularene mase
što ljudima zovu.
Laž,
otimanje,
krađa
i...otuđenje
u damarima moga snoviđenja.
Čudim se
samome sebi.
Zaista, pjesniče,
zbog čega biti
drugačiji od sna?
Jer, tamo gdje svi lažu,
otimaju
i krađu
nitko ne laže
otima i
krade.

Bosnia, 2001

Dubina
mraka
suludo
obećava
svjetlost.
Užarenu
do
bola.
Ovdje
se
gubi na
ovaj ili
onaj način.
Nikada dobije.
Usud je to.

Hendikep³

Mucanje
svakodnevnice
teži
uravnilovci uma.
I kada
poistovjećenje postane
sudbina
duša odašnjih...
...Sreći nikada
kraja...
U čemu sam
pogriješio?
Da li sam
rano stigao?
Ili zakasnio?

³ Ovjavljena u časopisu za obrazovanje, nauku i kulturu „MOST“, broj 135 (46)- februar/veljača 2001.g.

Vrata raja⁴

Otvoriti
ih
mogu.
Zatvoriti
još
lakše.

⁴ Milenijumu

Linija sudbine

Teška
kao život.

Beskrajna
kao nada.

Nestalna
kao
ja.

Zid

Stajao sam
ispred njega
usamljen
u
sopstvenoj
nakani
da...
Okrenuo sam
leđa
samome sebi
i
otišao
u
ništavilo bemisla.
Zid i
dalje pokazuje
da snaga
nije više
samo u betonu
već u ideji.
Ideji samoga zida.

XXX

Mi jesmo
ono što nismo
ali to još
uvijek ne znamo...

...
Da li si siguran
da pišući
upravo želiš
biti ono
što misliš
da nisi?

Knjiga

Dok čitam
autora sa Istoka
što djevojačko prezime moje
supruge nosi,
čujem
rafale
iz obližnje kasarne..
Kao da me
upozoravaju
da ne pretjerujem
u
namjeri
da razumijem.
Njih.
Razumjeti
znači odaobravati.
danas.
A odobravati
je korak ka
povratku
suzama
i
patnji.
Jučer.

San

Ljudi su
hodali
obasjani
srećom
življenja
i
stvaranja.
Košmarna
zora
znojem
me
je
budila.
Sanjao
sam
o dobrom.
U vremenu zla.

Poslije svega

Noć je.
Vidljiva
sumrakom
svojim!

Buđenje
ne
dolazi...
Ne umije
vapajem
snagu
pronaći.
Noć je.
A ja umirem...

Bosanski političar⁵

Visoki zid
sopstvene laži
ne dozvoljava
pomamu
pozitivnih vibracija.
Lagano
pretačen mogućnost
u
ideju.
Idjeu opstanka
iluzije
stvarnosti.
Bolno je!

⁵ I Hercegovački

Krah (j) politike⁶

Svjesno
istrajavajući
na beznadu
vjeruju u ispunjenje
sopstvenog poslanja.
Nesuvislo pretpostavljajući
neznaje
znanju
ispunjavaju sopstvene
uvjete
za beskrajnu
nikada prekinutu
šutnju o vlasti
zbog nje same.
Narodi nestaju
u blagodeti

„insinuacija“,
„demokracija“,
„nacija“,
„...ija“.

⁶ Objavljena u časopisu MOST, broj 66 (155), oktobr/listopad 2002.g.

Strah od budućnosti

Utakmica
života neprestano traži
ponovno dokazivanje
sudbinom omeđenih
stremljenja.
Osobnost nestaje pod pritiskom
svakodnevnih, pretpostavkom
ludila opterećenih,
očekivanja.
Ludila!
I jesam,
i šta drugo da budem?
Naivan, miran,
komforan u stupidnosti svojoj.
Mali! Ne razmišljaj...Preživljavaj...
prepusti nama
sopstveni lik.
Bosna je samo težnja
kontroli usmjerenih
manipulacija.
Ovdje i sada.

Prosjaci uma

Razaraju
nadu
sutrašnjice
hraneči
se sivilom
današnjice.
Da li sam drugačiji?

Bosna, danas

Bijah
tamo
gdje
svi dolaze
sretni....
Bijah
tamo
gdje
svi dolaze
veseli...
Bijah
tamo
gdje
uvijek
i
bijah...
Sam sebi
dovoljan.
Sluđen
i
izgubljen.

Otisci

Rastrojen
današnjicom
prošlosti
se

vraćam.

Nije li bolje bilo?

...U prošlosti koju pamtim...

Oblaci
nestaju nad
snom nadanja.

Buđenje je
ovdje
uvijek
krvavo.

BOSANCI I HERCEGOVCI⁷
(2002.g.)

Maglinom omeđena sudbina
pokušava pronaći
izlaz
iz,
opijenošću,
nadahnute
svakodnevnice.
Jednako teško bješe
i onda
kada je izrastala
na bitku
sopstvenog izvora.
Srlja u propast
Nesvjesno
Gradeći vlasiti libido
Na istakanju sebe.
Odlazi
U
Noć.

⁷ Objavljena u časopisu MOST, broj 63-64 (152-153) juli/avgust 2002.g.

Bugojno⁸

Kasaba
optočena
čudesnom dolinom
nagovještava
traženje
sopstvenog JA.
Vjekovima/Stoljećima.
Bunilo se
nastavlja
i...
Nastavlja.

⁸ Sarajevu

Biti drugačiji⁹

Odlazim
u
beščutnost
svakodnevnice.
Ni ne
pokušavam
shvatiti njih.
Jednostavno je...
Sudbina
predodređena sivilom
postaje
conditio sine qua non
sopsvenog bića.
Volter je
već odavno
passe.
A, i
ja,
sa njim.

⁹ Objavljena u časopisu za obrazovanje, nauku i kulturu „MOST“, broj 145 (56)- decembar/rtposinac 2001.g.

2001,2002,2003...

Godina
odlazi
bespovratno
tražeći smisao
vlastitog
poslanja.

....
Godina
nestaje
nadahnuta
nesmiljenom
žestinom
prolaznosti.

....
Godina,
pdlazeći,
sa sobom
odnosi
nadu.

.....
Zbilja?

Krivac

Rođenjem

osuđen

i

gubitkom

sluđen.

Juda

ovdašnji

Ademu

stremi.

Jabuka to

nije ni bila.

Pogrešno su vidjeli.

Slijepi

bijahu.

Političar

Glamurozna scena
stupidnosti
bestidno
pokušava
oprati
neviđeno
neznanje.
I kada
shvatiš
da njima
to i jeste cilj,
nastavljaš
kao
i uvijek...

....

Plivati nizvodno.

....

Drugačije ti
i ne dozvoljavaju.

Svakodnevna jadikovka¹⁰

Instistiraju na novome vidu
uobličene sadašnjosti
pokušavajući pobjeći
od
sumornog viđenja
prošlosti
dok onomad bješe
biti tako lijepo
viđen u tužnom,
sudbinom omeđenom,
trenutku
svakodnevnog lutanja.
Insistiraju
na sebi
u
nama.

...

Odlaze u ništavilo
bjesnilom
omamljeni.

¹⁰ Prosječni, nezajazljivi političari

Prijatelju, Ribi

Pokušavaš biti normalan
u nesuvislim
vremenima
što svojim
smatraš.
Odnose
i
tebe
od mene
zbog sebe.
...Ne ljuti se...
...Opraštam ti...
Razmisli!
Zbog sebe!

Ja pokušavam samo biti
drugačiji!
U dobrome...
...a protiv zla...

**Josip Broz
i 21 stoljeće/vijek¹¹**

Tito
je
zabranjena
riječ!

...
Tito
je
godinama
zloupotrebljavana
riječ!

Tito
je
anatema
svakodnevnih
buđenja!

Tito
je
najplemenitiji
diktator
svih
vremena!
A stoka
i dalje na ispašu
ide
u nadi
da će
preživjeti.

¹¹ Premijerno čitana na nezavisnom Radiu TNT u Travniku, 23.01.2002.g. u emisiji „Iz prve ruke“

Nenapisana pjesma

Piši o ljubavi!

Rekoše mi...

Piši
stihove
romantikom
opijene!
Naglasiše...

Ne mogu!

Ne zbog toga što ne znam.
Ne zbog toga što ne želim.

Ne mogu!

Jer
mi
ne dozvoljavaju
oni
što
sebe ljudima zovu!
Ljudima zovu!

Gluposti pričaš?!

Ne,
ja
samo
tako
živim.

Kula od karata

Snijeg i led Bosnom viju.

Hercegovina
hladnom
postaje.

Mržnja

Oholost blijede slike
vještački stvorenog
 znanja
isključuje svaku mogućnost
 dijaloga.
Duh posustaje
 u naletu
pretpostavljene sudbine.
 „Svi smo
 MI
 isti!“- urliče...
 Licemjeri,
prepuni zavisti
 i
 zlobe!
Žao mi je
prijatelju zbog tebe
I tvojih nakana.
 ipak
ja nastavljam dalje
 ne osvrćući se
 na blijedilo
tvoga poslanja.
 ni ne shvataš
 da
pisati, stvarati
 i
 biti,
jeste jedina jedina
 riječ-
VOLJETI.
Svijet,
 i
 sebe
 u
njemu.

Average¹²

Prosječnost nadglasava
snagu uma ovdašnjeg.

...

I ako poželiš biti
bar
malo drugačiji,
znanošću omeđen...

...e, tada
mali moj,
oprosti se od
oprosta.

Surovo
će te sputati u
namjeri svojoj.

...

I ne samo to,
već popljuvan
i bačen biti ćeš
na stratište
sopstvenih nakana.

¹² Prosječnost

Gledati i biti¹³
(Amria est vitae III dio)

Gledam je.
Godine ne ostaviše traga
na licu koje mi se nasmiješilo tog
dalekog
jutra,
dvadeset godina
ranije.
Gledam je.
Spava bezbrižno moleći
se tiho
snovima
svojim.
Najmanje,
bar
se
nadam,
još dvadeset godina
je
pred nama.
Gledam je.
Zaista, čime zaslužih
ljubav koju mi pruža
to lice?
Snove
još
nije ostvarila.
Samo pokušava.
....
Gledam je.

¹³ Pjesma uvrštena u BH antologiju Lubavne poezije „SANJAŠ LI“ - Izdavač BESJEDA, Banja Luka, 2003.g.

Bez izlaza
Ostajem
Na ivici ludila,
Jer
Svijet
Se topi
Pred najezdom
Modernih barbara.
Tješim se.
Ciklično ponavljanje
Historije/Povijesti/istorije
I nije ništa drugo
Do logičan kraj
Civilizacije.
Koji poznajem.
Dvadeset i prvi vijek
Kao septička jama
Suludih nakana
Nadolazeće
Nano- generacije
Ništa drugo i ne zaslužuje.

Smrtno viđenje

Čudno rađanje
čulima obasjano,
ne posustaje.
Bolno,
košmarom omeđeno,
čuđenje
ne prestaje.
Odlazim u noć.
Vraćam se danu.
Konačno.
Nestajem.

Oni, nedorasli!

Aždaje
svakodnevnice
vatrom
sudbinu kroje
dok
bludom
besmisao
stvaraju.

Socijalno okruženje
današnjice
i nije ništa
drugo
do blijedo viđenje
nečijih nakana.
Nečijih?!
Ničijih?!
Jer...

...nedorasla nedonoščad
kreira sudbinu ovdašnju
bez imalo stida!...
Kako ih suzbiti?
Kako ih izbjeći?
Kako?

...
Prestati „biti“
i postati
„creatia humana“
Sudbine naše.
Radi nje same!!

Gernika

Patnja sumornog
lika
nestaje
u izmaglici
nutrine.
Bezbjedno
omeđen
pokušaj
drugačijeg viđenja
ludila okruženja
blijedi unutar
vlastite nakane.
Bez
prestanka.

Deja vu¹⁴

Blijedilo
oktobarskog
jutra
najavljuje
sumrak
listopadskih
nakana.
Izabrati
nesuđeno
viđenje
sopstvenog
kraja
i ne može
nitko drugi
do suicidom
opterećeni
lik.
Godina
što kraju
primiće se
ostaće
u analima
besmisla
kao
*repeticio
studiorum*
sopstvenog
bezličja.

¹⁴ Već viđeno- 2002.g.

Recenzija: Alija Kebo, Amir Brka
2003.g.
Izdavač: autor, Bugojno, BiH